

הפעם ישבתי בדמון. גב הפעם עשיתי חיים משוגעים. הייתי עובד באספקה, או האוכל היה מספיק. היינו יוצאים להביא את האספקה מבסיס צבאי רחוק. שלוש פע' מים בשבוע. ביתר הימים עבדתי בחצרנות. בדמון היינו מחולקים לשניים: פליליים ו' בטחוניים. לבטחוניים, כל המרגלים יה' מחבלים וערבים, היה יחס טוב. לנו היה יחס גרוע. בחוץ היו כל מיני אנשים ער' שים הפגנות למען הבטחוניים. לנו אף אחד לא דאג. הבטחוניים הסתכלו עלינו מגבוה. בינתיים רצתה המשטרה להחרים את ה' בית שלי ברחוב גאולה. כשנוע לי על כך, פניתי ליום טוב איזידור, מנהל הכלא, וביקשתי חופשה של 48 שעות לסדר את העניין. לא הסכים. אמר שזה מוקדם מדי. בלית ברירה, נתתי יפוי-כוח להורים שלי שימכרו את הדירה בשבילי. הם מכרו מהר, אבל הפסדתי על זה הרבה כסף. כמ' עט 3,000 לירות. נשאר לי רק 4,500 ל' רות. בעל-הבית לקח שלישי, ונשארתי עם 3,000 לירות.

אחרי חודש וחצי נתנו לי את החופשה הראשונה. 48 שעות. שרפתי 1,150 לירות. אחרי שלושה חודשים שוב חופשה של 48 שעות. הלך 550 לירות. שוב חופשה, הלכו 600 לירות. ועד-השיחורורים הורידה לי שלישי על התנהגות טובה. היה לי עוד 800 וזה נגמר תוך שבוע. השתחררתי ב' ערב סוכות.

איבדתי את הילד שלי

ה' שכחתי לספר לך, כשהייתי ב' כלא, גם דפקו אותי. סיפרתי לך איך החברה שלי היתה בהריון. נכון. אז היא ילדה בן. באו אלי לבית-הסוהר, שאני אח' תום שאני מוסר את הילד לאימוץ.

לא הסכמתי. שלושה שבועות התרוצצו סביבי, הבטיחו, הפעילו לחצים, איימו ש' לא יתנו לי את השלישי. כל הקצינים ו' ממשרד הסעד היו באים כל יום. היינו יוש' בים בחדר של מנהל בית-הסוהר ולא נתנו לי מנות. בסוף נשברתי, וחתמתי. אז כ' שאני השתחררתי, הילד שלי כבר היה אצל אחי, והחברה שלי התחתנה.

עכשיו אני מצטער שחתמתי להם. זה לא פירר להפעיל לחצים על בן-אדם כש' הוא בבית-סוהר. להגיד לו שלא יורידו כ' שלישי. זה כמו לאיים על אדם במאסר. זה לא פירר.

ה' כמך האחרון שהיה לי עם השחרור נגמר מיד. הכתי שוב לאגודה לעזרת האסיר. עוד הפעם אמרו לי לך תחזור, לך ותחזור, עד שנמאס לי מהם. בינתיים מצאו על ידי הצריך שלי 400 מטר בדים גנובים, בשווי 30,000 לירות. בקושי האמינו לי שלא אני עשיתי את זה, ולא פתחו לי תיק.

כמה זמן אחרי זה, נסעתי עם משה ער' זרי, שחקן כדורגל מבני-יהודה, במכונית שלו מהעבודה. הכולשה עקבה אחרינו, ועשו לנו סימן לעצור. עצרנו. הם ערכו חיפוש במכונית, ומצאו אקדה. אמרתי להם — מאיפה אני יודע? לקחו אותנו למשטרה. רק בגלל זה שהיה איתי עוזרי, שיחררו אותנו בערבות עצמית. הפעילו עלינו לח' צים שיתן עדות נגדי על האקדה. אבל הוא בן-אדם ישר וסריב. מה פתאום שיתן עדות נגדי? הלכו לחברה ששם הוא עובד התברר שזה רכב שמשתמשים בו שמונה אנשים ויום קודם היו איתו בגדה. לא היתה להם ברירה ושיחררו אותי. התיק ניסגר. אבל אני שואל — למה הפעילו עלינו לח' צים שיתן נגדי עדות שקר?

ע' כשיו, כבר הרבה שבועות אני לא עובר אף עבירה. היכרתי אדם אחד, צדוק מגער, שחקן כדורגל, והוא עוזר לי להיות בסדר. הוא מצא לי עבודה בהגנה על דיסקוסקים ברחוב המסגר. אני מרוויח שם טוב, ואני כבר לא גונב. מספיק. אני עוד מעט בן 24. כמה זמן אפשר להסתובב כל החיים בתחנות משטרה ובתי כלא? אני רוצה להתחיל בחיים חדשים. אני רק מקווה שלא יסרידו אותי בגלל העבר שלי. מה שהיה היה.

במרخب

לבנון

צ'ה גווארה

הפלסטיני

בין מכריו, בשורות החזית העממית ל' שיחרור פלסטין, הכירוהו סתם כאנטון דאוד. רק מעטים ידעו את פרטי עברו של 'צ'ה גווארה הפלסטיני', שהיה קולוני' בצבא הגרילה של פידל קסטרו. השבוע, כאשר נפטר בבית-חולים בכחית, התפרסם הסיפור ברבים.

פיכות ביטחוניות. דאוד, אחד מ' גדולי המדריכים בנושא מלחמת גרילה של החזית העממית, נטל חלק במהפכה הקוב' נית, לצידם של קאסטרו וצ'ה גווארה. ה' שבועון אל האוף, ביטאונה של החזית ה' עממית, אשר הספידו, פירסם עתה מיסמכים, ש'מסיבות ביטחוניות' נשמרו עד כה בסוד.

באחד המיסמכים מעיד הקולונל אלו' סנטה מריה, האחראי על האימונים ברפוב' ליקה הקובנית, כי 'הקולונל אנטון דאוד היה מדריך אימונים בבית-הספר למתנדבים של חיילי המהפכה בסיריו ריונדרו... הש' תתף בשיחרור קובה, הוטלו עליו תפקידים אחראיים, והוא גילה יכולת למופת'.

מומוחה גרילה. אנטון דאוד נולד ב' שנת 1908 למשפחה ערבית מבית-לחם, אשר היגרה לבוגוטה שבקולומביה. הוא חזר לפלסטין בשנת 1936, נשאר בה עד 1948. אז הצטרף לכוחות הפלסטינאים, השתתף בפיצוץ בניין הסוכנות היהודית בירושלים ב'11 למרץ 1948.

בשנת 1950 עזב את ארצות ערב, שב לבוגוטה. שם פגש את קאסטרו, והיה עם הקבוצה הראשונה שחזרה לקובה. שם הת' מחה במלחמת גרילה.

עם נצחונו של קסטרו, המשיך להילחם. מרכז הפועלים הדומיניקנים מינה את קולר' נל אנטון דאוד כשליח מרכז המהפכה ה' דומיניקנית, וניתנה לו הסמכות 'לשלב את העם בסנטר-דומינגו, ושאר עמי אמריקה הלטינית, במהפכה הדמוקרטית של העם ה' דומיניקני'.

זהות סודית. בשנת 1968 חזר אנטון ללבנון, כשמשרתו הצטרפות לאירגונים ה' פלסטינאים. רק בודדים מבין המנהיגים ידעו על זהותו. אחרי שלמד את מצב התנועות הפלסטינאיות במרחב, החליט להצטרף ל' חזית העממית. לאחר דיונים ממושכים עם מפקדי החזית, סיכם איתם להקים בית-ספר ללוחמת גרילה.

אחרי שהקים את בית-הספר, חלה. כותב אל-האזף: 'היה בכונו לחזור לשטח יש' ראל כדי להשתתף בפעולה, רצינית מאוד, אך לא היה סיפק בידו'.

• אלוף-מישנה.

אלוף-מישנה דאוד מות' — במיטה

סעודיה

שיתוף-פעולה

ישראל-סעודיה

האם קיים שיתוף-פעולה סודי בין ממ' שלות ישראל וסעודיה?

כן, לדברי ביטאון החזית העממית בלבנון, המפרסם להוכחת טענתו את הנקודות ה' באות:

● סעודיה משלמת שמונה מיליון דולר לשנה לישראל, באמצעות חברת ארמקו, כתמורה לשמירת צה"ל על צינורות הנפט ברמה הסורית ולאורך הגבול.

● חייל סורי נפטר בבית-סוהר מעינויים לאחר שירה על סירת ריג ישראלית, ש' שטה בקירבת אל-שייך חמיד.

● אחי הקריקטוריסטים הגדולים של סעודיה נעצר, לאחר שצייר קריקטורה ה' מראה את ארצות-הברית כאשה החולצת שד לחינוך ומניקה אותו, כשהתינוק הוא ישראל. ההסבר הרשמי: ציור שד ערום פוגע במסורת.

משרד החינוך

והדיכו

המישטר במצרים, הנחשב עדיין בעיני שאר מדינות ערב למהפכני ומתקדם ביותר, קיבל השבוע כונועות פתוחות את 'האח הגדול והמהולל', פייסל מלך סעודיה, בעת ביקורו שם. עובדה פטוטה זו לא הפריעה לאח הגדול והמהולל להמשיך להשליך ל'

בתי-הסוהר את אורחיו החשודים כ' אוהדי המישטר במצרים.

רציפות בחו'. כתוצאה ממערכת ה' טיהור נגד הדעות המהפכניות, יושבים כבר בבתי-הסוהר בסעודיה כ-4,000 אסירים פו' ליסטים — רובם סטודנטים, משכילים ו' צעירים. במאבקו באוהדי המישטר המצרי, אין המישטר נרתע מלרדוף גם את הסטו' דנטים הסעודיים בחו'.

סטודנטים אלה פעילים מאוד, מתנגדים בגלוי למישטר בארצם. במאמציהם למצוא דרך בלום תופעה זו, החליטו השלטונות להחזיר סטודנטים אלה לסעודיה ולהעמידם לדין.

משרד החינוך והתרבות הסעודי שלח לאחרונה חוזר לכל שגריריו בעולם, לפי בקשת משרד הפנים, בו ביקש מן השגריר רטריות להחרים דרכונו של אורח סעודי, אם זה לא יסכים לחזור לארצו לבקשת הממשלה.

הסגרה. בחזר נאמר:

● כל הסטודנטים והסטודנטיות הנדרי' שים לחזור לארץ יקבלו הודעה על כך. זה שסירב — יוחרם דרכונו.

● אם תחרמת הדרכון לא תועיל — תישלל המהישי האזרחות הסעודית.

● במיקרה ששני הצעדים הנ"ל לא יעזרו, על השגרירות לבקש משלטונות איר' תה מדינה להסגיר את האדם המבוקש.

ערי מיקדט. בתגובה על חוזר זה, הסכימו כמה מדינות ערביות — ביניהן עיראק, לוב ודרום תימן — לנקוט ב' צעדים נגדיים, החליטו להעניק אזרחות ל' כל אדם 'אשר ייפגע מן המישטר הריאקי' ציוני בסעודיה'.

בעיית המין לא היתה מהדהד בעייה יותר'. ההתפוצצות נגרמה כאשר, בתגובה על דברים אלה, כתבה העיתונאית מונה סראג, אף היא ברוז אל-יוסוף:

● 'פירושם של הדברים שהשמיעה גיהאן הוא, שלא היתה המדינה פותחת מעון ל' תינוקות שנולדו מחוץ לנישואין, והיתה מח' לקח כדורים נגד הריון בבתי-מרקחת, ו' אפשר היה להשיגם כפי שמשגיגים אספרין — כי אז אפשר היה לפתור את הבעיה. לדעה זו יש להתייחס ברצינות — ולא לצאת נגדה במלחמת חרמה'.

מ' ידים אלה הוציאו מבקבוקיהם את כל הגיינים של החברה המצרית — ש' במקום לדיון, יצאו למלחמת חרמה. לבד במאלה מכתבי-הזדהות, הוצפו העיתונאים במאות מכתבי ומאמרי התקפה נועזים. קוראים פשוטים ואישי ציבור, משכילים ו' בורים, הסתערו הסורקסים של קאהיר כי איש אחד על דברי התועבה.

● זה — היה צפוי. הפנטסטי בפרשה, היו הטוענות שהועלו. קשה היה, לשמעם, שלא לחיך מתחת לדמעות:

● 'אנו במצב מלחמה, ואין מקום לכתוב שמועות כאלה כותוננים'. כשהעם המצרי מאמץ את כל כוחותיו כדי לשחרר את השטחים הכבושים, האם זה הזמן לערער את רוחם של בנינו בחזית במחשבות מסולפות כאלה?'. האם זו התמיכה שניתן, אנחנו בעורף, ללוחמים בחזית — נעודד את נשותיהם, אחיותיהם ובנותיהם להת' פקדו'.

סורקים בקאהיר

שא החשוב ביותר בעולם: לא מלחמה ו' שלום במרחב, לא טבח'ים בסאקיסטן — אלא החירות המינית של הפרט.

החינוך המיני במצרים, כבשאר ארצות ערב, כמעט ואינו קיים עדיין. רק לאחרונה החלו רמזי דיונים בעיתונות בנושא זה — בצורה עדינה ולעיתים עקיפה. הסיבה, כפי שכתב קורא בעילום שם בשבועון הלבנוני אל אסטוב אל-ערבי — 'בכדי שלא ניפגע בחברה המסתכלת על זה כעל יותר מאשר דבר קדוש'.

הסערה החלה במכתב למערכת: 'העדר חינוך מיני לנוער הערבי מהדהד סיבה עיק' רית למספר הגירושין הגבוה בחברה ה' ערבית. הבחורה הערבית, כתוצאה מהחינוך המשפחתי הכושל בשטח זה, מגיעה לנישור אין כשהיא מצוידת באינפורמציה מסולפת, שהגיעה אליה מידידותיה או מרומנים זר' לים' — כתבה קוראה, בעילום שם כ' מוכן, בשבועון המצרי רוז אל-יוסוף.

ר' ברומו התקרב להתפוצצות כאשר, שבועות מספר לאחר מכן, הכריזה סטודנטית מצרית בשם גיהאן עבדאל-ראזק, בנאום שנשאה בכנס בנושא בריאות הנפש, שהתקיים באוניברסיטת קהיר:

● 'אניני מסכימה למגע מיני לפני הנישור אין רק בגלל בעייה אחת: תינוק בלתי חוקי. לוא בעייה זו היתה נפתרת, כי אז

ב'מים אלה, כאשר הנוער שלנו וחיילינו שומרים על קיומנו, עתידנו וביטחוננו, צריך להודיע שהכל בטל ומבוטל? אף מדינה אינה מוקפת שונאים, שינאה ושיטנה כמו ש' אנחנו. מבחינה פסיכולוגית — זה יספיע לרעה, להרס ולהפקרות ה' נוער'.

ח'כ המערך מרדכי סור' קיס, בנאום תשובתו בכנסת להצעת החוק של אורי אבי' נרי לביטול החוק חקובע כי הומוסקסואליות היא פשע'.

ר' אם ייתכן כי למרדכי סורקים — ח'כ המערך, מעמודי התווך של ישראל הזקנה, מהחלוצים שייבשו ביצות וכל זה — האמנם ייתכן כי לסורקים זה ישנם שותפים וידידים בקהיז?

עד השבוע היה הרעיון פנטסטי מדי. ה' שבוע, נתגלו שותפים אלה בפומבי. הם אינם שותפיו בחומר של הח'כ הארכאי מכפר-סבא — אלא ברוח. שותפיו לרעיון. ידידיו להשקפת עולם. השבוע, כ' אשר הם יצאו במיתקפה ציבורית נועזת בעיתוני מצרים, קשה היה להאמין שהם אינם מצטטים את אחיהם הרוחני מירושלים.

ר' נושא שהמריד את הסורקסים של קאהיר ממנוחתם, העלה אותם לשיאי כושר הרטוריקה הנועזת שלהם, היה הנר'